

EYOLF

Press Kit

1. Σύνοψη του έργου
2. Σκηνοθετικό σημείωμα
3. Σημειώσεις για την παραγωγή
4. Βιογραφικά σκηνοθέτη και πρωταγωνιστών

1. Σύνοψη του έργου

Ο Άλφρεντ και η Ρίτα ζουν παντρεμένοι μαζί με το ανάπηρο παιδί τους, τον Έγιολφ. Η αναπηρία του αγοριού τους συνέβη σε ένα ατύχημα, όταν μωρό ακόμα, αφέθηκε χωρίς επίβλεψη από τους γονείς του. Εξαιτίας του, ο Άλφρεντ έχει απομακρυνθεί από τη Ρίτα και έχει βυθίσει τον εαυτό του στην πραγματεία του για την «ανθρώπινη ευθύνη», την οποία θεωρεί το έργο της ζωής του. Επιστρέφοντας από ένα ταξίδι στα βουνά, αποφασίζει να εγκαταλείψει το βιβλίο του και να αφιερωθεί αποκλειστικά στην ευτυχία και την πρόοδο του Έγιολφ. Η Ρίτα αισθάνεται ότι έχει απορριφθεί και αυτό έχει ως αποτέλεσμα εκρήξεις βίαιης ζήλιας τόσο προς τον γιό της όσο και προς την αδελφή του Άλφρεντ, την Άστα, με την οποία ο Άλφρεντ διατηρεί στενή σχέση. Η Ρίτα φτάνει στο σημείο να δηλώσει ότι θα ήθελε ο Έγιολφ να μην είχε γεννηθεί ποτέ, καθώς της αποσπά την αμέριστη προσοχή του Άλφρεντ. Ο τυχαίος πνιγμός του Έγιολφ φέρνει στην επιφάνεια μυστικά από το παρελθόν και πυροδοτεί την καταπιεσμένη ενοχή, τις αμοιβαίες κατηγορίες και την αντιπαράθεση μεταξύ της Ρίτας, του Άλφρεντ και της Άστας. Η Άστα δραπετεύει μακριά, ενώ ο Άλφρεντ αποφασίζει να παραμείνει δίπλα στη Ρίτα, έτσι ώστε μαζί να μπορέσουν να εξιλεωθούν από τα σφάλματά τους, και να βρουν μέσα από την ενοχή, τη θλίψη και το κενό της απώλειας, τον δρόμο προς τη σωτηρία.

2. Σκηνοθετικό σημείωμα

Η ταινία είναι ελεύθερη διασκευή του θεατρικού έργου του Χένρικ Ίψεν “Ο μικρός Έγιολφ”. Έχοντας σκηνοθετήσει το έργο για το θέατρο, βρήκα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα τον τρόπο με τον οποίο ο ανθρώπινος νους πασχίζει να αντιδράσει όταν κατακλύζεται από την ενοχή και όταν έχουν καταρρεύσει όλες οι ψευδαισθήσεις που στηρίζουν τον κόσμο του. Για να μπορέσουμε να επιβιώσουμε σε τέτοιες περιπτώσεις, συχνά η συνείδησή μας αλλοιώνει την αίσθηση του χρόνου και του χώρου που μας περιβάλλει. Η ταινία ακολουθεί το υποκειμενικό ταξίδι της Ρίτας. Μπορεί να ερμηνευθεί είτε ως γραμμική αφήγηση της ιστορίας, είτε ως μια σειρά από αναλαμπές σε παρελθόντα γεγονότα, χρωματισμένα από τον πόνο της απώλειας και τις τύψεις του παρόντος. Προκειμένου να διατηρηθεί η εσωτερική ροή του χρόνου χρησιμοποιούνται κατά κύριο λόγο μονοπλάνα. Ο σκοτεινός, άδειος χώρος που περιβάλλει τη Ρίτα είναι η δική της δημιουργία, είτε ένας μονωμένος, αποστειρωμένος κόσμος, είτε η φυγή από

την αγωνία της πραγματικότητας και η υποχώρηση και προσκόλληση της συνείδησης στα βάθη της μνήμης. Υποψίες ψιθύρων και χαρακιές φωτός διαρρηγνύουν τη μεμβράνη του καταφυγίου της Ρίτας, εισβάλλουν ως αγγελιοφόροι του εξωτερικού κόσμου ή του παρελθόντος και δοκιμάζουν την αντοχή του αδύτου της. Τα λίγα αντικείμενα είναι θραύσματα ενός μακρινού κόσμου: ένας καναπές, ένας παλιός προβολέας, μια βαλίτσα, μια άδεια καρέκλα, ένας πάγκος. Το βραδινό φόρεμά της σηματοδοτεί τη μάταιη προσπάθειά της να διατηρήσει ανέπαφα τα κραταιά στηρίγματά της, τα πλούτη και την ομορφιά. Η παρουσία του Έγιολφ διαποτίζει τα πάντα, αλλά διατηρείται έμμεση, φιλτραρισμένη. Ένα κομμάτι ύφασμα, πάνω στο οποίο η Ρίτα προβάλλει εικόνες του, γίνεται κόμβος ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, εναρμονίζεται με τα συναισθήματά της, αποκτά μεγαλύτερες διαστάσεις και, με καταλύτη τον πνιγμό του Έγιολφ, μετουσιώνει τον σκοτεινό χώρο σε μια κατακερματισμένη οθόνη ως φόντο του εκτυλισσόμενου δράματος.

Εστιάζοντας στην τριγωνική σχέση μεταξύ της Ρίτας, του Άλφρεντ και της Άστας, η ταινία σκιαγραφεί το σπαραχτικό πορτραίτο μιας οικογένειας αντιμέτωπης με το γκρέμισμα όλων της των ψευδαισθήσεων. Είναι μια βαθιά διερεύνηση της κτητικής, μονομανούς αγάπης και της τυφλής εγωκεντρικής προσήλωσης σε έναν απόλυτο σκοπό, ένα δοκίμιο πάνω στις έννοιες του καθήκοντος και της ενοχής, της τιμωρίας και του ελέους. Η κατάρρευση της πλάνης που αγκαλιάζει ολόκληρο τον κόσμο τους οδηγεί τα πρόσωπα του έργου στη συνειδητοποίηση ότι η σωτηρία έγκειται στην εγκατάλειψη των ονείρων και την παραδοχή της πτώσης. Μόνο έτσι θα ανοιχθεί ενδεχομένως ένας δρόμος προς την ανάσταση και τη λύτρωση.

3. Σημειώσεις για την παραγωγή

Η ταινία είναι παραγωγή και ιδιοκτησία της εταιρείας θεάτρου και κινηματογράφου X-Act Art, που ιδρύθηκε το 2011 από την Κορίνα Χρυσάϊδου και τον Γιώργο Χαρατζά. Οι θεατρικές της παραγωγές συμπεριλαμβάνουν: «Γένους Θηλυκού» με κείμενα του Α. Στρίντμπεργκ («Μητρική Αγάπη» και «Η Πιο Δυνατή»), «Ο μικρός Έγιολφ» του Χ. Ίψεν, «Οι Δανειστές» του Α. Στρίντμπεργκ και «Ο Εραστής» του Χ. Πίντερ. Η X-Act Art δουλεύει σταθερά και με συνέπεια με βάση μία σύγχρονη και δυναμική σχολή υποκριτικής, αυτήν του Ντέιβιντ Μάμετ (Practical Aesthetics-Πρακτική Αισθητική) την οποία έχει αναπτύξει στην Ελλάδα με πολλαπλές δράσεις (Εργαστήρια, Μεταφράσεις, Παραστάσεις).

Το έργο προσέλκυσε το ενδιαφέρον του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης και του Νορβηγικού Ινστιτούτου Αθηνών. Τα δύο ιδρύματα προσέφεραν την υποστήριξή τους στην ταινία κατά τη διάρκεια της παραγωγής.

Τα γυρίσματα της ταινίας έλαβαν χώρα στην Ελλάδα. Το κύριο μέρος γυρίστηκε στις σκηνές του Ιδρύματος Μιχάλη Κακογιάννη στην Αθήνα.

4. Βιογραφικά του σκηνοθέτη και των πρωταγωνιστών

Ο **Σπύρος Διαμάντης** γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ελλάδα. Πήρε το πτυχίο Master of Arts από τη Σχολή Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνιας στο Λος Άντζελες. Έχει σκηνοθετήσει αρκετές ταινίες μικρού μήκους σε φιλμ και σε βίντεο. Η ημίωρη διπλωματική του ταινία “Αψίδες” (“The Arches Beyond”) συμμετείχε στο διαγωνιστικό τμήμα ταινιών μικρού μήκους του Φεστιβάλ της Βενετίας και σε πολλά άλλα διεθνή φεστιβάλ. Έχει κερδίσει το τρίτο Κρατικό Βραβείο ταινιών μικρού μήκους στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καθώς και το Ειδικό Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας. Τα τελευταία δέκα χρόνια ζεί στην Ελλάδα, όπου έχει σκηνοθετήσει διάφορα κλασσικά και σύγχρονα θεατρικά έργα. Η ταινία “Eyolf” (2017) είναι το πρώτο μεγάλο μήκους κινηματογραφικό του έργο.

Ο **Γιώργος Χαρατζάς** έχει σπουδάσει υποκριτική στην Αθήνα (Σχολή Αρχή) και σκηνοθεσία Θεάτρου στο Λονδίνο (Master in Theatre Practices). Στη Νέα Υόρκη ειδικεύθηκε στην τεχνική υποκριτικής Practical Aesthetics (Πρακτική Αισθητική) στο Atlantic Theater Company, τη σχολή που ίδρυσε ο David Mamet και οι συνεργάτες του. Είναι ιδρυτικό μέλος της εταιρείας θεάτρου και πολιτισμού X-Act Art. Έχει παρουσιάσει δουλειά του σε Αγγλία, Ελλάδα, Ισπανία και Αμερική. Στα πλαίσια της θεατρικής ομάδας X-Act Art έχει σκηνοθετήσει και συν-σκηνοθετήσει τέσσερις παραστάσεις (“Γένους Θηλυκού”, σύνθεση κειμένων από τον Α.Στρίντμπεργκ, Ίδρυμα Μ.Κακογιάννης-2011, “Μικρός Έγιολφ” του Χ. Ίψεν - θέατρο Βρυσάκι-2013, “Οι Δανειστές” του Α.Στρίντμπεργκ - θέατρο Αλκμήνη 2014 και “Ο Εραστής” του Χ.Πίντερ - θέατρο Ολνίο - 2016) ενώ έχει παίξει πρωταγωνιστικά σε 3 παραστάσεις (“Ο Εραστής” του Χ.Πίντερ, “Οι Δανειστές” του Α.Στρίντμπεργκ, “Μικρός Έγιολφ” του Χ.Ίψεν) και στην ταινία μεγάλου μήκους “Eyolf” (2017) σε σκηνοθεσία Σπύρου Διαμάντη. Παλαιότερα ως σκηνοθέτης έχει παρουσιάσει δουλειά πάνω στους Χ. Πίντερ, Μ. Κρίμπ, και Π. Μάρμπερ. Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων με τους Reader Kirk, Λεωνίδα Λοϊζίδη, Chris Baldwin, Νέλλη Καρρά, Γιώργο Αγαθονικιάδη, Θωμά Μοσχόπουλο, Φρόσω Μαστρόκαλλου, Λένα Φιλίπποβα. Έχει διδάξει σε πλήθος χώρων θεατρικής εκπαίδευσης μεταξύ των οποίων το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης [τα τελευταία 5 χρόνια] και το Θέατρο των Αλλαγών [2007-2010].

Η **Κορίνα Χρυσάιδου** έχει σπουδάσει υποκριτική στην Αθήνα (Σχολή Αρχή). Στη Νέα Υόρκη ειδικεύθηκε στην τεχνική υποκριτικής Practical Aesthetics (Πρακτική Αισθητική) στο Atlantic Theater Company, τη σχολή που ίδρυσε ο David Mamet και οι συνεργάτες του. Είναι ιδρυτικό μέλος της εταιρείας θεάτρου και κινηματογράφου X-Act Art. Ως ηθοποιός έχει παρουσιάσει δουλειά της σε Ελλάδα, Αίγυπτο, Αμερική και Αγγλία. Στα πλαίσια των παραγωγών της X-Act Art έχει παίξει τους πρωταγωνιστικούς ρόλους σε 4 θεατρικές παραστάσεις, “Γένους Θηλυκού”, σύνθεση κειμένων από τον Α.Στρίντμπεργκ (Κα Χ), Ίδρυμα Μ.Κακογιάννης-2011, “Μικρός Έγιολφ” του Χ. Ίψεν (Ρίτα)- θέατρο Βρυσάκι-2013, “Οι Δανειστές” του Α.Στρίντμπεργκ (Θέκλα)- θέατρο

Αλκμήνη 2014 και "Ο Εραστής" του Χ.Πίντερ (Σάρα) - θέατρο Ολνιο – 2016, και το 2017 στην ταινία μεγάλου μήκους "Egolf" (Ρίτα), σε σκηνοθεσία Σπύρου Διαμάντη. Επίσης έχει συνεργαστεί στο θέατρο με τους Κοραή Δαμάτη, Stephen Hutton, Μαρία Σάββα, Michael Seibel, Μιχάλη Βιρβιδάκη. Στον κινηματογράφο έχει συνεργαστεί με τους Λένα Μαρκογιάννη, Catherine Gulacsy, Ηλία Γιαννακάκη, Γιώργο Μαρκάκη και στην τηλεόραση με τους Κώστα Κωστόπουλο και Γιάννη Βασιλειάδη. Έχει διδάξει σε πλήθος χώρων θεατρικής εκπαίδευσης μεταξύ των οποίων και το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης (τα τελευταία 5 χρόνια).